

Kim Behnke (FP):

Jeg var glad for, at fru Elisabeth Arnold afskar sig selv fra at gå ind i en lang diskussion om graden af mod, for det er jo med mod som med graviditet: Enten har man det, eller også har man det ikke, og derfor er det svært at gradbøje.

Men for nu at tage fat i det, som det drejer sig om, nemlig spørgsmålet om dansk deltagelse i ØMU-samarbejdets tredje fase, altså om, hvorvidt vi skal have indført euro i Danmark eller ej, vil jeg sige, at Fremskridtspartiets opfattelse nu som hidtil er, at det skal vi ikke.

Vi hørte i slutningen af 1980'erne til dem, der var enige med den daværende premierminister i England, Margaret Thatcher, som foreslog, at man i Europa skulle indføre det, som man dengang kaldte ecuen, som en trettende valuta, som frit kunne vælges – en god, markedsorienteret metode. Men sådan skulle det jo ikke gå. I dag har 11 lande valgt at indføre euroen, og derfor er det ikke længere et alternativ eller et valg.

For os at se er det derfor sådan, at det eneste Danmark med klogskab kan gøre, er at holde sig ude af eurosamarbejdet – ikke fordi vi tror, at danskerne ville have store besværigheder med at håndtere en anden valuta i tegnebogen end de danske kroner, for det har vi gjort tidligere i historien, hvor det var rigsdaler og skilling, vi havde som mønt, men fordi de ting, der følger med samarbejdet, de forpligtelser, der følger med, den afgivelse af økonomisk suverænitæt, der følger med, er Fremskridtspartiet decideret modstander af.

Så vi burde jo få de her ting undersøgt ordentligt, og vores umiddelbare vurdering, da vi så de to beslutningsforslag, var at sige: Ja, det er en god idé, men hvor får vi fat i de uafhængige folk, for der er jo ingen, der er objektive? Økonomi er ikke en objektiv videnskab. Det vil altid slutte med nogle politiske vurderinger, al den stund ingen ved, præcis hvordan samfundsudviklingen vil blive i de to forskellige scenarier. Så det vil altid ende med at være gætværk.

For år tilbage, i slutningen af 1980'erne, nedsatte man under stor festivitas et personskatteudvalg, hvor alverdens dygtige mennesker blev sat til at kulegrave det danske personskattesystem, og der blev afgivet en stor, tyk rapport, som jeg stadig væk har stående på mit kontor; men rapporten resulterede aldrig i noget politisk, fordi et daværende parti, Det Radikale Venstre, erklærede, at det var uenigt i konklusionen, og så skete der ikke mere. Men den dag i dag fremstår de analyser og udredninger, der er i rapporten, jo som noget materiale, der bliver brugt som et opslagsværk, fordi den videnindsamling, der fandt sted, jo er fuldt ud lodig og kan bruges i mange sammenhænge. At man så rent politisk var uenig i konklusionen, skyldes jo den frihed, som folketingsmedlemmerne har.

Derfor vil det efter vores opfattelse være nyttigt, hvis der med et mandat fra Folketinget, med et kommissorium fra Folketinget og ikke fra regeringen, bliver nedsat et hold, gerne med dybt uenige økonomer, til at analysere de her ting og de så afleverer en rapport, en redegørelse, hvori de har indsamlet de relevante oplysninger og gennemanalyseret dem.

Derfor vil det efter vores opfattelse være nyttigt, hvis der med et mandat fra Folketinget, med et kommissorium fra Folketinget og ikke fra regeringen, bliver nedsat et hold, gerne med dybt uenige økonomer, til at analysere de her ting og de så afleverer en rapport, en redegørelse, hvori de har indsamlet de relevante oplysninger og gennemanalyseret dem.

Så kan det godt være, at den kreds af økonomer og andre ikke er enige i konklusionen: om man skal anbefale en indførelse af euro i Danmark eller ej, og det kan være, at de ligefrem vil afstå fra at komme med den konklusion og overlade det til Folketingets partier og i den sidste ende den danske befolkning at drage konklusionen, men selve det at få samlet de oplysninger ét sted og få lavet analysen vil være en nyttig proces, som jeg har svært ved at forstå at et flertal i Folketinget er modstandere af, for kigger man på sin reol, vil man jo se et hav af analyser, der bliver lavet på alle mulige andre områder, og nogle af dem trækker jeg på skulderen ad og siger: Hvem har dog nogen sinde sat folk til at undersøge de ting?

Øg jeg kommer i tanker om, at man, dengang Konkurrencestyrelsen hed Monopoltilsynet, lavede en undersøgelse af det danske marked for hygiejnebind og tamponer, hvor man undersøgte 273 butikker og 18 forskellige produkter, og at konklusionen var, at det var billigst at købe dem i store pakker i supermarkeder frem for i små pakninger i kiosker – en konklusion, som enhver pige fra 17 år og opefter ville kunne have draget, bare man havde spurgt hende, men det havde man altså sat en flok folk til at undersøge.

Den slags undersøgelser bruger staten altså penge på eller rettere sagt, efter min mening, misbruger staten skatteydernes penge på at lave, men denne her undersøgelse, en undersøgelse af noget så vitalt som de positive og negative konsekvenser af, at Danmark er inden for eller uden for euroen, vil ikke være spild af skatteydernes penge. Og jeg er overbevist om, at den kreds af folk, som man kan sætte til at